

Beklemez Ölüm

– Fedai GÜVEN · 24 Ekim 2012

Ne ölümler gördüm de...
Yenilmedim ölüme.
Es geçti hep bana
Ecelimle yoldaş oldum
Kaç kez asıldı boynuma?
Yaftalarda yazılı adım?
Kıyamadı Azrail'im,
Tutuştüğunda yüreğim.

Tenimde yandı parmakları!
Bakışlarımın kısılcacında...
Dondu avuçları ayazımdan,
Buz kesti saçağında
Ufalandı darbelerle
Sel oldu Çiğil Çiğil,
Gün benim günümdü
Şimdi olamaz ölüm;
Öteki taraf sen ve ben
Çek ellerini üzerimden
Ruhum kiralık değil.

Gülümsedi karşımda,
Bir sinsi edayla...
Aynadaki şeytan'a

Hayat yaşayandan yanadır,
Terazi O'na tartar hep,
Hesap soramazsın günlere
Zordur içten gülmeler.
Ölümse ölüm, ne olacak?
Hadi oradan diyemezsin
Küstah bir göz süzüşe...
Direnirse damarında kan,
Toz konduramazsın gerçeğe
Yeminsiz olmazmış yalan.

Kaybettiysen bir ladesle...
Bitmiřtir sana yařam!

Hangimiz kaldı ki...
Mezarsız ortalarda?

Ve... Topraęa düřtün gördüm!
Efil efil esti meltem
Gün senin deęilmiř meęer
Ayak sesleri yaklařıyorken,
Gelir ecel çatık kaşlı
İçerlerde bir yerlerden
Giyinmiřsen ateřten gömleęi,
Yolun uzundur ve tařlı,
Beklemez ölüm telařlı.